

Originea nepreferențială a marfurilor provenite din import stabilită după regulile aplicabile în Uniunea Europeană și nu după cele ale țării de expediție

Impunerea restricțiilor la import asupra intrării de marfuri în Uniunea Europeană (de ex. origine din Belarus, Rusia, Iran, Ucraina) pe parcursul anului 2022 a condus la nevoia de o verificare mult mai atentă a dovezilor de origine nepreferențială emise de furnizorii străini. De exemplu, importatorii europeni care deși nu achiziționează marfuri din aceste teritorii, doresc să se asigure că acestea nu sunt originare din Rusia sau din alte țări supuse restricțiilor. Sau, un alt exemplu concludent ar fi acela al marfurilor supuse cotelor tarifare în Uniunea Europeană alocate în funcție de țara de origine și de balanța fixă alocată acestei țări ce permite neplata taxei adiționale de import de 25%.

În esență, la nivelul Uniunii Europene originea nepreferențială a marfurilor se calculează după regulile prevăzute de Codul Vamal Unional. Scopul acestor reguli este de a determina naționalitatea economică a marfurilor ce sunt supuse unor măsuri de politică comercială în UE (de ex. taxe anti-dumping, embargouri comerciale, măsuri de protecție și compensatorii, restricții cantitative sau contingente/ cote tarifare).

Astfel, furnizorii străini care pun la dispoziție importatorilor europeni certificate de origine nepreferențială sau alte dovezi de origine trebuie să determine această origine ținând cont de regulile prevăzute de Codul Vamal al Uniunii Europene. În practică, de cele mai multe ori calculul de origine nepreferențială din spatele acestor certificate este efectuat în baza regulilor de origine aplicate în țara din care este expedit produsul (adică în baza unor reguli care pot fi diferite față de cele ale UE). În unele cazuri, acest calcul este chiar neefectuat.

Drept urmare, determinarea corectă a originii nepreferențiale a marfurilor devine un element și mai important mai ales pentru companiile europene care importă bunuri supuse contingentelor tarifare sau care provin din țări supuse sancțiunilor internaționale.

Cum pot însă importatorii să se asigure că acest calcul este corect? În primul rând, să întrebe furnizorii de marfuri/ materii prime dacă determinarea originii s-a efectuat ținând cont de regulile aplicabile în Uniunea Europeană și, cel mai important, să obțină de la autoritatea vamală certificarea că acest calcul este într-adevăr corect.

Instrumentul recomandat ar fi obținerea unei Informații Obligatorii de Origine (IOO) de la autoritățile vamale europene, un document certificat care verifică și confirmă originea marfurilor. S-ar evita astfel sancțiunile și costurile nedorite.

Declararea și dovedirea originii marfurilor atât în momentul procesării formalităților vamale, cât și ulterior, cade în responsabilitatea operatorilor economici importatori și reprezintă un element obligatoriu de menționat în declarația vamală. Esențial este ca aceștia să cunoască regulile de origine aplicabile la nivelul UE pentru evitarea oricăror plăți adiționale de taxe la import.